

жива ли е?“ — Жива. — „Щомъ е така ударете му триста пръчки, по горѣщи за да не коли хората.“ Ръчено направено; прѣчели му триста, и отишаль той въ болницата, а отъ болницата избѣгалъ въ горитѣ и лѣсоветѣ, отъ казакъ станаль кеседжия. „Жално! за всичкото нещастие е причина кучето Колотушка. Ако той ме бѣше подърпаль за косата и не би написаль донесение, тогава и самийтъ дяволъ нищо не би узналъ, а щѣхъ азъ и сега да си бѣдж юнакъ казакъ, а не нещастенъ въйвода. Жално! Жално!“ и кълнеше той сотника Колотушка на баща и на майка. Защо не ме погълча, не ме наказва, а направо погубя? Това не е по-християнски, не е по-славянски.

На Кючюкъ Стефанъ му е жално за казашкийтъ животъ.

Тѣй-то бива на бѣлийтъ свѣтъ. Человѣка захва-
наль да служи на Бога и на царя, и изведиѣжъ всичко изгубиѣ. Сега той служи на *комитета* и на дявола.

На разсѣиваніе лодката се приближи до-брѣга подъ самийтъ дъшкъ на Кюстенджа. Пехливанина, прѣди още да усѣе да излѣзе изъ лодката, изсвири грѣмко три пѣти съ устата си. Отъ Английската гостилница тутакси притърча едниъ сваженъ момѣкъ, слуга, съ калпакъ и бѣла прѣстилка. Момака сѣщо бѣше *комита*, защото си казаха съ въйводата бѣлѣитѣ; той немедленно заведе всичкитѣ, прѣвъ заднята страна на гостинницата, въ една голѣма стая.

Оттука тѣ, въ каракачански дрѣхѣ, трѣгнаха за желѣзницата. Мария бѣше облѣчена съ фустанъ и суртукъ, таква дрѣхѣ, каквито носятъ румжискитѣ граждани, които още не сѣ ги покварили дамитѣ въ Букурещъ и Яшь, и каквито дрѣхѣ и се а още се срѣщатъ въ Гушъ и Брагла. Българскитѣ *комитети*, както и полскитѣ *комитети* въ последнето възстание, си бѣхъ на-тъкмили множество агенти, условни знакове, дрѣхѣ за прѣбличаніе, копѣ и пайтони за да возятъ лѣтящитѣ отъ едно мѣсто на друго агенти, даже буфети и канцеларии: на всѣкъждѣ комисари, агенти, комитети, съ една